

ærede Medlem vilde ikke erkende det. Han siger, at vi intet lade bortfalde, idet vi indføre en hel ny Skat. Men det er, jo slet ikke det, der er Tale om paa dette Sted. Der er Tale om, hvorvidt man paa faste Ejendomme bliver ved at lade de samme Skatter hvile som nu; og der er det dog den fuldeste, rigtigste og eneste Sandhed at sige: Nej, Landstinget foreslaar at borttage et saa stort Beløb som over 5 $\frac{1}{4}$ Million Kr. af disse Skatter. Deri kan det ærede Medlem virkelig ikke mod-sige mig.

Den højtærede Finansminister har allerede omtalt enkelte af de Misforstaaelser, som det ærede Medlem i øvrigt kom frem med, saa jeg skal ikke komme ind derpaa, men blot gøre enkelte Bemærkninger. — Det ærede Medlem undrede sig over, at vi havde talt om, at Vurderingen til Laaneefterretning skal tages i Betragtning ved Vurderingen til Ejendomsskyld; han syntes i og for sig ikke at have noget videre imod, at man udfinder Vurderingen paa rette Maade; men det var væsentlig Vurderingen til Laaneefterretning, han ikke holdt af. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at der i Folketingets Forslag om en Formue- og Indkomstskat § 14 Nr. 2 staar, at som Vejledning tjener dels den faktiske eller antagelige Lejeværdi og dels Vurderingen til Laaneefterretning. Altsaa Folketinget er inde paa det samme, som man naturligvis maa ind paa, naar man skal søge at udfinde den virkelige Værdi.

Det ærede Medlem havde dernæst adskilligt at sige om dette, at Tienden, der hvilede paa Ejendommen, skulde medtages ved Vurderingen af den for at paalægge Ejendomsskyld, og han sagde, at det var en Ekstraskat, man der vilde paalægge. Det ærede Medlem maa ikke glemme, at som Forholdene nu ere, er al dansk Jord matrikuleret paa den Maade, at der er taget Hensyn til den som fri Jord alt sammen. Der er ikke i mindste Maade Spørgsmaal om at drage noget fra for Tiender, Arvefæsteafgifter eller lignende. Altsaa, ved Matrikuleringen, saaledes som den nu ligger til Grund for alle Skatter, baade til Staten og Kommunen, fra Landbrugets Side for faste Ejendomme, har man gjort det saaledes, og det vi nu ønske, er at forandre disse Skatter, saaledes, at de komme til at hvile saa retfærdigt og lempeligt som muligt og paa ensartet Maade i Forhold til Værdien. Det forekommer mig da ikke, at man med Føje kan tale om, at der indføres en Ekstraskat for de smaa Ejendommers Ved-

kommende. Det forekom mig, at den ærede Taler i de fleste Punkter gav Fler-tallet Ret i, hvad vi i denne Henseende have udtalt, thi dette, at han siger, at Ej-domme paa en Td. Hartkorn ere forholds-vis langt mere værd end de store Ejendomme, betyder jo ingen Ting, da vi alle erkende, at Hartkornet netop ikke er en Maalestok for Værdien. Saa kan det aldeles ikke paaberaabes i denne Sammenhæng, og derfor har det aldeles intet at sige, hvad den ærede Taler endte med at udtale. Den Hovedbetragtning, som for ham gjorde, at de smaa Ejendomme bleve forurettede ved denne Ejendomsskyld, var dette, at han sagde: De betales højere, der er større Konkurrence om dem, og derfor betales de højere end deres virkelige Værdi — disse Ord brugte det ærede Medlem. Det er meget muligt. Men hvorfor betale Folk dem højere end deres virkelige Værdi? Landstinget foreslaar jo ikke, at man skal beskatte dem efter, hvad der gives for dem, men der foreslaas, at de netop skulle beskattes efter deres virkelige Værdi. Det er da efter det ærede Medlems egne Udtalelser jo aldeles korrekt, naar Landstinget foreslaar at finde Værdien. Find den virkelige Værdi, det er derpaa Bestræbel-sen skal rettes. Naar det kan gøres — og det vil man jo anstrenge sig for i al-lerhøjeste Grad — er der ikke Tale om, at denne Grund betyder noget.

Dernæst udtalte det ærede Medlem, at i det lange Løb vilde det ved Indkomst-kildebeskatningen ikke blive Prioritetsha-verne, der vilde komme til at betale deres Del af Skatten, de vilde vælte den over paa Ejendomsbesidderne, og en noget lig-nende Betragtning er kommen frem fra nogle andre ærede Medlemmers Side. Maa jeg med Hensyn til denne Sag blot sige dette, at det kan enhver jo have sin Men-ning om, hvorvidt det vil være muligt i Almindelighed set. Jeg tror det nu ikke. Men jeg vil gøre opmærksom paa en Kends-gering, som vistnok er ganske uimodsigelig; det er den, at for den langt overvej-ende Del af de danske Ejendommers Ved-kommende, baade i Kjøbenhavn, i Købstæ-derne og paa Landet, er det efterhaanden blevet saaledes, at det er Kreditforenin-gerne og de store offentlige Institutioner, Overformynderiet og deslige, som have Prioriteterne lige op til Halvdelen af Vær-dien, saa vidt det paa nogen Maade er muligt. Er der nu noget Menneske, der tror paa, at det skulde være muligt for disse Institutioner, Kreditforeningerne og alle de andre, at vælte denne Skat over